

Algoritam NORMALIZACIJE metodom sinteze - Primer algoritma zasnovan na heurističkim pravilima

Formulacija zadatka:

Dat je univerzalni skup obeležja $U=\{A,B,C,D,E,F,G,H\}$ i skup funkcionalnih zavisnosti $F=\{ B\rightarrow A,D,E,$
 $BC\rightarrow A,G,$
 $D\rightarrow E,G,$
 $BF\rightarrow H,$
 $G\rightarrow C,F,$
 $AF\rightarrow E,G,B,C,$
 $AB\rightarrow F,G,H \}$

Na osnovu datih ulaznih skupova U i F projektovati šemu relacione baze podataka u 3NF metodom sinteze.

Rešenje zadatka:

Analiza ulaznih parametara algoritma normalizacije skupa U i skupa F :

1. Skup U ima 8 obeležja. U skupu F se koristi kompletan skup od 8 obeležja skupa U . (Skup šema relacija S , kao rezultujući skup algoritma, sadrži kompletnu informaciju o skupu obeležja U (konzervira skup obeležja)).
2. Skup F ima sedam grupa funkcionalnih zavisnosti.

$F =$
{

I grupa fz $B\rightarrow A,D,E,$
II grupa fz $BC\rightarrow A,G,$
III grupa fz $D\rightarrow E,G,$
IV grupa fz $BF\rightarrow H,$
V grupa fz $G\rightarrow C,F,$
VI grupa fz $AF\rightarrow E,G,B,C,$

VII grupa fz $AB \rightarrow F, G, H$
}

U skupu F, u sedam grupa funkcionalnih zavisnosti, ima ukupno 17 funkcionalnih zavisnosti (fz). Iz skupu F se koristi kompletan skup od 17 funkcionalnih zavisnosti skupa F. (Skup šema relacija S, kao rezultujući skup algoritma, sadrži kompletnu informaciju o skupu funkcionalnih zavisnosti F (konzervira skup funkcionalnih zavisnosti))

1. Redukcija levih strana funkcionalnih zavisnosti

Realizuje se transformaciju polaznog skupa F u skup E – primenom algoritma redukcije ili primenom heurističkih pravila koja su implicirana iz algoritma redukcije i osnovnih definicija vezanih za algoritam redukcije.

Heuristička pravila i osnovne definicije vezane za algoritam redukcije, a koja su implicirana iz algoritma redukcije u ovom koraku algoritma sinteze se zasnivaju na:

- 1. Analizi skupa F, u kome se razmatraju samo one grupe funkcionalnih zavisnosti za koje važi osobina da imaju $\|Is(f)\| > 1$.*
- 2. Iscrpnoj primeni pravila izvođenja iz π (Amstrongovih aksioma) na skup funkcionalnih zavisnosti F*

U skladu sa heurističkim pravilom 1. u kome se razmatraju samo one grupe funkcionalnih zavisnosti za koje važi osobina da imaju $\|Is(f)\| > 1$, u konkretnom skupu F se razmatraju sledeće grupe fz:

II grupa fz $BC \rightarrow A, G,$
IV grupa fz $BF \rightarrow H,$
VI grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C,$
VII grupa fz $AB \rightarrow F, G, H$

- 1.1. Razmatranje **II grupa funkcionalnih zavisnosti $BC \rightarrow A, G$** se realizuje kroz primenu drugog heurističkog pravila, koje u konkretnom slučaju glasi:
 - 1.1.1. Da li se *Iscrpnom primenom pravila izvođenja iz π (Amstrogovih aksioma) na skup f-*Inih zavisnosti F može dokazati da $B \rightarrow C$?**

Ako se može dokazati da $B \rightarrow C$, to znači da je **obeležje C suvišno u II grupi fz $BC \rightarrow A, G$, koja sadrži dve fz: $BC \rightarrow A$, i $BC \rightarrow G$** . Postojanje suvišnog obeležja u II grupi fz $BC \rightarrow A, G$ znači da je II grupa fz $BC \rightarrow A, G$ NEPOTPUNA (nije redukovana ili neredukovana) u skladu sa poznatim skupom definicija:

- ✓ Definicija 1. Def: 1.1. Fz $X \rightarrow A$ se naziva NEPOTPUNOM, ako $\exists Y \subset X$ tako da važi $Y \rightarrow A \in F^+$
- ✓ Def 1.2. Ako $\forall Y \subset X$ važi: $Y \rightarrow A \notin F^+$, Fz $X \rightarrow A$ je POTPUNA.
- ✓ Def 2: Funkcionalna zavisnost $X \rightarrow A \in F^+$ je redukovana ili ima redukovanu levu stranu s obzirom na F , ako važi:

$$(\forall Y \subset X)(Y \rightarrow A \notin F^+).$$
- ✓ Def 3. : Skup funkcionalnih zavisnosti je redukovan ili ima redukovane leve strane, ako je svaka $f: X \rightarrow A$ iz F redukovana funkcionalna zavisnost.
- ✓ Definicija 4:
Ako fz $X \rightarrow Y$ **ima redukovanu levu stranu** kaže se da Y **potpuno zavisi** od X .
- ✓ Definicija 5:
Šema relacije (R, F) je u drugoj normalnoj formi (2NF) s obzirom na F ako je u 1NF i ako je svako neprimarno obeležje **potpuno zavisno od svakog ključa R** .

Cilj prvog koraka algoritma normalizacije metodom sinteze je da se iz svih grupa funkcionalnih zavisnosti u F , a samim tim i iz svih funkcionalne zavisnosti u F **uklone suvišna obeležja**. To znači da se u prvom koraku žele dobiti isključivo **potpune funkcionalne zavisnosti** odnosno funkcionalne zavisnosti koje imaju **redukovanu levu stranu funkcionalne zavisnosti što je u skladu sa definicijom** druge normalne forme(2NF).

Da li se može dokazati da $B \rightarrow C$ u drugoj grupi funkcionalnih zavisnosti u skladu sa ograničenjima datim u konkretnom skupu F ?

Odgovor je da može, jer se može *primeniti pravilo izvođenja* iz π na sledeći način:

Želimo dokazati da $B \rightarrow C$:

$$\begin{array}{ccccccc}
 B \rightarrow D & \wedge & D \rightarrow G & \wedge & G \rightarrow C & \Rightarrow & B \rightarrow C \\
 \text{dato u} & & \text{dato u} & & \text{dato u} & & \text{na osnovu} \\
 \text{I grupe fz} & & \text{III grupe fz} & & \text{V grupe fz} & & \text{pravila } \Pi_3 \\
 & & & & & & \text{Aksioma} \\
 & & & & & & \text{tranzitivnosti}
 \end{array}$$

Zaključak: Obeležje C je suvišno u drugoj grupi funkcionalnih zavisnosti $BC \rightarrow A, G$, na osnovu čega sledi da nakon uklanjanja suvišnog obeležja C se dobijaju dve potpune ili redukovane funkcionalne zavisnosti u skladu sa gore navedenim definicijama $\Rightarrow B \rightarrow A, G$.

Dakle, pošto je obeležje C suvišno u drugoj grupi funkcionalnih zavisnosti $BC \rightarrow A, G \Rightarrow B \rightarrow A, G$ i sada skup F ima sledeću strukturu:

$$\begin{array}{l}
 F = \\
 \{ \\
 \quad \text{I grupa fz} \quad B \rightarrow A, D, E, \\
 \quad \text{II grupa fz} \quad BC \rightarrow A, G, \\
 \quad \text{III grupa fz} \quad D \rightarrow E, G, \\
 \quad \text{IV grupa fz} \quad BF \rightarrow H, \\
 \quad \text{V grupa fz} \quad G \rightarrow C, F, \\
 \quad \text{VI grupa fz} \quad AF \rightarrow E, G, B, C, \\
 \quad \text{VII grupa fz} \quad AB \rightarrow F, G, H \\
 \}
 \end{array}$$

1.1.2. Da li se *Iscrpnom primenom pravila izvođenja iz π (Amstrogovih aksioma) na skup f-*lnih zavisnosti F može dokazati da $B \rightarrow F$?**

Ako se može dokazati da $B \rightarrow F$, to znači da je **obeležje F suvišno u IV grupi fz $BF \rightarrow H$, koja sadrži samo jednu fz: $BF \rightarrow A$** . Postojanje suvišnog obeležja u IV grupi fz $BF \rightarrow H$ znači da je IV grupa fz $BC \rightarrow H$ NEPOTPUNA (nije redukovana ili neredukovana) u skladu sa poznatim skupom definicija.

Da li se može dokazati da $B \rightarrow F$ u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti u skladu sa ograničenjima datim u konkretnom skupu F?

Odgovor je da može, jer se može *primeniti pravilo izvođenja iz π na sledeći način:*

Želimo dokazati da $B \rightarrow F$:

$$B \rightarrow D \wedge D \rightarrow G \wedge G \rightarrow F \quad \Rightarrow \quad B \rightarrow F$$

dato u I grupi fz dato u III grupi fz dato u V grupi fz na osnovu pravila Π_3 Aksioma tranzitivnosti

Zaključak: Obeležje F je suvišno u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti $BF \rightarrow H$, na osnovu čega sledi da nakon uklanjanja suvišnog obeležja F se dobija potpuna ili redukovane funkcionalne zavisnosti u skladu sa gore navedenim definicijama $\Rightarrow B \rightarrow F$.

Dakle, pošto je obeležje F je suvišno u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti $BF \rightarrow H \Rightarrow B \rightarrow H$ i sada skup F ima sledeću strukturu:

$$F = \left\{ \begin{array}{ll} \text{I grupa fz} & B \rightarrow A, D, E, \\ \text{II grupa fz} & BC \rightarrow A, G, \\ \text{III grupa fz} & D \rightarrow E, G, \\ \text{IV grupa fz} & BF \rightarrow H, \\ \text{V grupa fz} & G \rightarrow C, F, \\ \text{VI grupa fz} & AF \rightarrow E, G, B, C, \\ \text{VII grupa fz} & AB \rightarrow F, G, H \end{array} \right\}$$

1.1.3. Da li se *Iscrpnom primenom pravila izvođenja iz π* (Amstrogovih aksioma) na skup *f-~~l~~nih zavisnosti F* može dokazati da $B \rightarrow A$?

Ako se može dokazati da $B \rightarrow A$, to znači da je **obeležje A suvišno u VII grupi fz $AB \rightarrow F, G, H$ koja sadrži tri fz: $AB \rightarrow F$, $AB \rightarrow G$, i $AB \rightarrow H$** . Postojanje suvišnog obeležja u II grupi fz $BC \rightarrow A, G$ znači da je VII grupa fz **$AB \rightarrow F, G, H$ NEPOTPUNA** (nije redukovana ili neredukovana) u skladu sa poznatim skupom definicija.

Odgovor je da može, jer se može *primeniti pravilo izvođenja iz π* ili se može primeniti pravilo tačno određene funkcionalne zavisnosti u skupu F, na sledeći način:

Želimo dokazati da $B \rightarrow A$, ali pošto postoji tačno određena funkcionalna zavisnost $B \rightarrow A$ u skupu F , dalje dokazivanje nije potrebno:

$B \rightarrow A$
dato u
I grupi fz

Zaključak: Obeležje A je suvišno u sedmoj grupi funkcionalnih zavisnosti $AB \rightarrow F, G, H$ na osnovu čega sledi da nakon uklanjanja suvišnog obeležja A se dobijaju tri potpune ili redukovane funkcionalne zavisnosti u skladu sa gore navedenim definicijama \Rightarrow $B \rightarrow F, G, H$.

Dakle, pošto je obeležje A suvišno sedmoj grupi funkcionalnih zavisnosti $AB \rightarrow F, G, H \Rightarrow B \rightarrow F, G, H$ i sada skup F ima sledeću strukturu:

$F =$
{
I grupa fz $B \rightarrow A, D, E,$
II grupa fz $BC \rightarrow A, G,$
III grupa fz $D \rightarrow E, G,$
IV grupa fz $BF \rightarrow H,$
V grupa fz $G \rightarrow C, F,$
VI grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C,$
VII grupa fz $A-B \rightarrow F, G, H$
}

1.1.1.4. Da li se iscrpnom primenom pravila izvođenja iz π (Amstrogovih aksioma) na skup f -lnih zavisnosti F može dokazati da $F \rightarrow A$ ili da $A \rightarrow F$?

Ako se može dokazati da $F \rightarrow A$ ili da $A \rightarrow F$, to znači da je **obeležje A ili obeležje suvišno u VI grupi fz $AF \rightarrow E, G, B, C$** . Postojanje suvišnog obeležja u VI grupi fz **fz $AF \rightarrow E, G, B, C$** znači da je VI grupa fz **fz $AF \rightarrow E, G, B, C$** NEPOTPUNA (nije redukovana ili neredukovana) u skladu sa poznatim skupom definicija.

Odgovor je **ne**, jer se **ne može primeniti pravilo izvođenja iz π** ili pravilo tačno određene funkcionalne zavisnosti u skupu F .

Rezultat prvog koraka algoritma normalizacije metodom sinteze, (**Redukcija levih strana funkcionalnih zavisnosti**) je sledeći:

Iscrpnom primenom pravila izvođenja iz π (Amstrogovih aksioma) na skup funkcionalnih zavisnosti F ili primenom pravilo tačno određene funkcionalne zavisnosti u skupu F , **polazni skupa F se transformiše u rezultujući skup E** . Nakon primene prvog koraka algoritma normalizacije metodom sinteze, (**Redukcija levih strana funkcionalnih zavisnosti**) skup F ima sledeću strukturu:

$F =$
{
I grupa fz $B \rightarrow A, D, E,$
II grupa fz $BC \rightarrow A, G,$
III grupa fz $D \rightarrow E, G,$
IV grupa fz $BF \rightarrow H,$
V grupa fz $G \rightarrow C, F,$
VI grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C,$
VII grupa fz $A-B \rightarrow F, G, H$
}

Rezultujući skup E ima sledeću strukturu:

$E =$ {
 $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ (nastalo iz I grupe fz, II grupe fz, IV i VII grupe fz skupa F)
 $D \rightarrow E, G,$ (prethodna III grupa fz preuzeta iz skupa F)
 $G \rightarrow C, F,$ (prethodna V grupa fz preuzeta iz skupa F)
 $AF \rightarrow E, G, B, C$ (prethodna VII grupa fz preuzeta iz skupa F)
}

sa sledećim grupama funkcionalnih zavisnosti:

$E =$ {
I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
II grupa fz $D \rightarrow E, G,$
III grupa fz $G \rightarrow C, F,$
IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
}

2. Eliminacija tranzitivnih i trivijalnih zavisnosti - Realizuje se neredundatno pokrivanje H za skup fz E primenom algoritma nerudundatnog pokrivanja ili primenom heurističkih pravila koja su implicirana iz algoritma nerudundatnog pokrivanja i osnovnih definicija vezanih za algoritam nerudundatnog pokrivanja

Heurističko pravila i osnovne definicija vezane za algoritam nerudundatnog pokrivanja, a koja su implicirana iz algoritma nerudundatnog pokrivanja u ovom koraku algoritma sinteze se zasnivaju na:

1. Iscrpnom primenom pravila izvođenja iz π (Amstrogovih aksioma) na skup funkcionalnih zavisnosti E

2.1. Razmatranje **I grupa funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$** se realizuje kroz primenu heurističkog pravila, koje u konkretnom slučaju glasi:

2.1.1. Da li se Iscrpnom primenom pravila izvođenja iz π (Amstrogovih aksioma) na skup f -lnih zavisnosti E može dokazati da $B \rightarrow E$?

Ako se može dokazati da $B \rightarrow E$, to znači da je **obeležje E tranzitivno u I grupi fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ koja sadrži šest funkcionalnih zavisnosti**. Postojanje **tranzitivnog** obeležja u I grupi fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ znači da je I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ ima tranzitivnu zavisnost u skladu sa poznatim skupom definicija i Amstrogovih aksioma:

Definicija 1:

Obeležje $A \in R$ je tranzitivno zavisno od $X \subset R$ s obzirom na F ako postoji $Y \subset R$ takvo da $X \rightarrow Y$, $Y \rightarrow A$ i $X \rightarrow A$ pri čemu $A \notin XY$.

Armstrongov aksiom π_3 :

Pseudotranzitivnost: Ako $X \rightarrow Y$ i $YW \rightarrow Z$, tada važi $XW \rightarrow Z$

- Kada je reč o pravilu π_3 , za $W=0$, ono prelazi u **tranzitivnost**, što znači da ako $X \rightarrow Y$ i $Y \rightarrow Z$, tada važi $X \rightarrow Z$

Definicija 2:

Obeležje $A \in R$ je tranzitivno zavisno od $X \subset R$ s obzirom na F ako postoji $Y \subset R$ takvo da $X \rightarrow Y$, $Y \rightarrow A$ i $X \rightarrow A$ pri čemu $A \notin XY$.

Definicija 3:

Šema relacije R je u trećoj normalnoj formi (3NF) s obzirom na skup fz F ako je ona u 2NF i **ni jedno neprimarno obeležje iz R nije tranzitivno zavisno od ključa R .**

Definicija 4:

Pokrivanje (pokrivač) skupa funkcionalnih zavisnosti F je svaki skup f -lnih zavisnosti G , koji ima isto zatvaranje kao F .

Definicija 5:

Skup G je **neredundatno pokrivanje** skupa zavisnosti F , ako ne sadrži pravi podskup koji takođe predstavlja pokrivanje skupa.

Definicija 6:

Jedan skup f -lnih zavisnosti može imati više neredundantnih pokrivanja.

Definicija 7:

Skup G predstavlja **kanoničko pokrivanje** skupa f -lnih zavisnosti F , ako su zadovoljeni sledeći uslovi:

1. $G^+ = F^+$
2. G sadrži samo redukovane funkcionalne zavisnosti
3. G je neredundantan skup
4. desna strana svake funkcionalne zavisnosti u G sadrži samo 1 obeležje

Cilj drugog koraka algoritma normalizacije metodom sinteze je da se iz svih grupa funkcionalnih zavisnosti u skupu E , a samim tim i iz svih funkcionalne zavisnosti u E **uklone tranzitivne i trivijalne funkcionalne zavisnosti**. To znači da se na kraju drugog koraku žele dobiti isključivo **ne tranzitivne i ne trivijalne funkcionalne zavisnosti** odnosno funkcionalne zavisnosti **koje nemaju tranzitivna obeležja, što je u skladu sa definicijom** treće normalne forme (3NF). Postojanje samo **ne tranzitivne i ne trivijalne funkcionalne zavisnosti je osnov za kreiranje nerudundatnog pokrivanja H za skup E .**

2.1.1.1. Da li se može dokazati da $B \rightarrow E$ tranzitivna fz u prvoj grupi funkcionalnih zavisnosti u skladu sa ograničenjima datim u konkretnom skupu E?

Odgovor je da može, jer se može *primeniti pravilo izvođenja iz π_3* (pravilo tranzitivnosti iz skupa Armstrongovih aksioma) na sledeći način:

Želimo dokazati da je fz $B \rightarrow E$ tranzitivna fz u E:

E = {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

$B \rightarrow D$	\wedge	$D \rightarrow E$	\Rightarrow	$B \rightarrow E$
dato u I grupi fz		dato u II grupi fz		na osnovu pravila π_3 Aksioma tranzitivnosti

Zaključak: Funkcionalna zavisnost $B \rightarrow E$ je tranzitivna i suvišna u prvoj grupi funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ na osnovu čega sledi da nakon uklanjanja suvišne tranzitivne funkcionalne zavisnosti se dobija prva grupi funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ u skladu sa gore navedenim definicijama $\Rightarrow B \rightarrow A, D, \underline{E}, G, H, F$

Dakle, pošto je funkcionalna zavisnost $B \rightarrow E$ je tranzitivna i suvišna u prvoj grupi funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, \underline{E}, G, H, F$ skup E ima sledeću strukturu:

E = {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, \underline{E}, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

2.1.1.2. Da li se može dokazati da $B \rightarrow G$ tranzitivna fz u prvoj grupi funkcionalnih zavisnosti u skladu sa ograničenjima datim u konkretnom skupu E?

Odgovor je da može, jer se može *primeniti pravilo izvođenja iz π_3* (pravilo tranzitivnosti iz skupa Armstrongovih aksioma) na sledeći način:

Želimo dokazati da je fz $B \rightarrow G$ tranzitivna fz u E:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

$B \rightarrow D$	\wedge	$D \rightarrow G$	\Rightarrow	$B \rightarrow G$
dato u I grupi fz		dato u II grupi fz	na osnovu pravila π_3 Aksioma tranzitivnosti	

Zaključak: Funkcionalna zavisnost $B \rightarrow G$ je tranzitivna i suvišna u prvoj grupi funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ na osnovu čega sledi da nakon uklanjanja suvišne tranzitivne funkcionalne zavisnosti se dobija prva grupi funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ u skladu sa gore navedenim definicijama $\Rightarrow B \rightarrow A, D, E, G, H, F$

Dakle, pošto je funkcionalna zavisnost $B \rightarrow E$ je tranzitivna i suvišna u prvoj grupi funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ skup E, nakon koraka 2.1.1.2 ima sledeću strukturu:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

2.1.1.3. Da li se može dokazati da $B \rightarrow F$ tranzitivna fz u prvoj grupi funkcionalnih zavisnosti u skladu sa ograničenjima datim u konkretnom skupu E?

Odgovor je da može, jer se može *primeniti pravilo izvođenja iz π_3* (pravilo tranzitivnosti iz skupa Armstrongovih aksioma) na sledeći način:

Želimo dokazati da je fz $B \rightarrow F$ tranzitivna fz u E:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

$B \rightarrow D$	\wedge	$D \rightarrow G$	\wedge	$G \rightarrow F$	\Rightarrow	$B \rightarrow F$
dato u I grupi fz		dato u II grupi fz		dato u III grupi fz	na osnovu pravila π_3 Aksioma tranzitivnosti	

Zaključak: Funkcionalna zavisnost $B \rightarrow F$ je tranzitivna i suvišna u prvoj grupi funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ na osnovu čega sledi da nakon uklanjanja suvišne tranzitivne funkcionalne zavisnosti se dobija prva grupi funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ u skladu sa gore navedenim definicijama $\Rightarrow B \rightarrow A, D, E, G, H, F$

Dakle, pošto je funkcionalna zavisnost $B \rightarrow E$ je tranzitivna i suvišna u prvoj grupi funkcionalnih zavisnosti $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$ skup E, nakon koraka 2.1.1.3. ima sledeću strukturu:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

2.1.1.4. Da li se može dokazati da $AF \rightarrow E$ tranzitivna fz u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti u skladu sa ograničenjima datim u konkretnom skupu E?

Odgovor je da može, jer se može *primeniti pravilo izvođenja iz π_3* (pravilo tranzitivnosti iz skupa Armstrongovih aksioma) na sledeći način:

Želimo dokazati da je fz $AF \rightarrow E$ tranzitivna fz u E:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

$AF \rightarrow B$	\wedge	$B \rightarrow D$	\wedge	$D \rightarrow E$	\Rightarrow	$AF \rightarrow E$
dato u IV grupi fz		dato u I grupi fz		dato u II grupi fz	na osnovu pravila π_3 Aksioma tranzitivnosti	

Zaključak: Funkcionalna zavisnost $AF \rightarrow E$ je tranzitivna i suvišna u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti $AF \rightarrow E, G, B, C$ na osnovu čega sledi da nakon uklanjanja suvišne tranzitivne funkcionalne zavisnosti se dobija četvrta grupi funkcionalnih zavisnosti $AF \rightarrow E, G, B, C$ u skladu sa gore navedenim definicijama $\Rightarrow AF \rightarrow E, G, B, C$

Dakle, pošto je funkcionalna zavisnost $AF \rightarrow E$ je tranzitivna i suvišna u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti $AF \rightarrow E, G, B, C$ skup E, nakon koraka 2.1.1.4 ima sledeću strukturu:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

2.1.1.5. Da li se može dokazati da $AF \rightarrow G$ tranzitivna fz u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti u skladu sa ograničenjima datim u konkretnom skupu E?

Odgovor je da može, jer se može *primeniti pravilo izvođenja iz π_3* (pravilo tranzitivnosti iz skupa Armstrongovih aksioma) na sledeći način:

Želimo dokazati da je fz $AF \rightarrow G$ tranzitivna fz u E:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

$AF \rightarrow B$	\wedge	$B \rightarrow D$	\wedge	$D \rightarrow G$	\Rightarrow	$AF \rightarrow G$
dato u IV grupi fz		dato u I grupi fz		dato u II grupi fz	na osnovu pravila π_3 Aksioma tranzitivnosti	

Zaključak: Funkcionalna zavisnost $AF \rightarrow G$ je tranzitivna i suvišna u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti $AF \rightarrow E, G, B, C$ na osnovu čega sledi da nakon uklanjanja suvišne tranzitivne funkcionalne zavisnosti se dobija četvrta grupi funkcionalnih zavisnosti $AF \rightarrow E, G, B, C$ u skladu sa gore navedenim definicijama $\Rightarrow AF \rightarrow E, G, B, C$

Dakle, pošto je funkcionalna zavisnost $AF \rightarrow G$ je tranzitivna i suvišna u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti $AF \rightarrow E, G, B, C$ skup E, nakon koraka 2.1.1.5 ima sledeću strukturu:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

2.1.1.6. Da li se može dokazati da $AF \rightarrow C$ tranzitivna fz u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti u skladu sa ograničenjima datim u konkretnom skupu E?

Odgovor je da može, jer se može *primeniti pravilo izvođenja iz π_3* (pravilo tranzitivnosti iz skupa Amstrongovih aksioma) na sledeći način:

Želimo dokazati da je fz $AF \rightarrow C$ tranzitivna fz u E:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

$$\begin{array}{ccccccc}
 AF \rightarrow B & \wedge & B \rightarrow D & \wedge & D \rightarrow G & \wedge & G \rightarrow C & \Rightarrow & AF \rightarrow C \\
 \text{dato u} & & \text{dato u} & & \text{dato u} & & \text{dato u} & & \\
 \text{IV grupi fz} & & \text{I grupi fz} & & \text{II grupi fz} & & \text{III grupi fz} & & \\
 & & & & & & & & \text{na osnovu} \\
 & & & & & & & & \text{pravila } \pi_3 \\
 & & & & & & & & \text{Aksioma} \\
 & & & & & & & & \text{tranzitivnosti}
 \end{array}$$

Zaključak: Funkcionalna zavisnost $AF \rightarrow C$ je tranzitivna i suvišna u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti $AF \rightarrow E, G, B, C$ na osnovu čega sledi da nakon uklanjanja suvišne tranzitivne funkcionalne zavisnosti se dobija četvrta grupi funkcionalnih zavisnosti $AF \rightarrow E, G, B, C$ u skladu sa gore navedenim definicijama $\Rightarrow AF \rightarrow E, G, B, C$

Dakle, pošto je funkcionalna zavisnost $AF \rightarrow C$ je tranzitivna i suvišna u četvrtoj grupi funkcionalnih zavisnosti $AF \rightarrow E, G, B, C$ skup E, nakon koraka 2.1.1.6 ima sledeću strukturu:

E= {
 I grupa fz $B \rightarrow A, D, E, G, H, F$
 II grupa fz $D \rightarrow E, G$,
 III grupa fz $G \rightarrow C, F$,
 IV grupa fz $AF \rightarrow E, G, B, C$
 }

Rezultat drugog koraka algoritma normalizacije metodom sinteze, (Eliminacija tranzitivnih i trivijalnih zavisnosti) je sledeći:

Iscrpnom primenom pravila izvođenja iz π_3 (Amstrogovih aksioma tranzitivnosti) na skup funkcionalnih zavisnosti E , **polazni skupa E se transformiše u rezultujući skup H koji predstavlja jedno od mogućih neredundantnih pokrivanja za skup E** . Nakon primene drugog koraka algoritma normalizacije metodom sinteze, (**Eliminacija tranzitivnih i trivijalnih zavisnosti**) skup E ima sledeću strukturu:

$$E = \{$$

- I grupa fz $B \rightarrow A, D, \underline{E}, \underline{G}, H, \underline{F}$
- II grupa fz $D \rightarrow E, G,$
- III grupa fz $G \rightarrow C, F,$
- IV grupa fz $AF \rightarrow \underline{E}, \underline{G}, B, \underline{G}$

$$\}$$

Rezultujući skup H ima sledeću strukturu:

$$H = \{$$

- $B \rightarrow A, D, H,$ (nastalo iz I grupe fz skupa E)
- $D \rightarrow E, G,$ (nastalo iz II grupe fz skupa E)
- $G \rightarrow C, F,$ (nastalo iz III grupe fz skupa E)
- $AF \rightarrow B$ (nastalo iz IV grupe fz skupa E)

$$\}$$

sa sledećim grupama funkcionalnih zavisnosti:

$$H = \{$$

- I grupa fz $B \rightarrow A, D, H,$
- II grupa fz $D \rightarrow E, G,$
- III grupa fz $G \rightarrow C, F,$
- IV grupa fz $AF \rightarrow B$

$$\}$$

3. Partitionisanje nerudundatnog pokrivanja H na skupove funkcionalnih zavisnosti – u trećem koraku algoritma normalizacije metodom sinteze **deli se**

skup H na disjunktivne podskupove funkcionalnih zavisnosti sa istim levim stranama, odnosno realizuje se sledeći postupak:

- 3.1. **Particionisanje skupa H na disjunktne podskupove**
- 3.2. **Za $G_i (X_i)$ sa istim $l_s(f)$ potrebno je naći skupove $G_1 (X_1), G_2 (X_2), \dots, G_n (X_n)$**
- 3.3. **Formirati skup $G(X) = \{ G_1 (X_1), G_2 (X_2), \dots, G_n (X_n) \}$**
- 3.4. **Rezultat 3. koraka je skup $G(X)$**

Primenom postupku particionisanja na konkretan skup H, kao rezultat drugog koraka algoritma normalizacije metodom sinteze se dobijaju sledeći partitivni disjunktivi podskupovi:

Na osnovu skupa H

$$H = \left\{ \begin{array}{l} \text{I grupa fz } B \rightarrow A, D, H, \\ \text{II grupa fz } D \rightarrow E, G, \\ \text{III grupa fz } G \rightarrow C, F, \\ \text{IV grupa fz } AF \rightarrow B \end{array} \right\}$$

Rezultujući skupovi $G_i (X_i)$ sa istim $l_s(f)$ su:

$$G_1(B) = \{ B \rightarrow A, B \rightarrow D, B \rightarrow H \}$$
$$G_2(D) = \{ D \rightarrow E, D \rightarrow G \}$$
$$G_3(G) = \{ G \rightarrow C, G \rightarrow F \}$$
$$G_4(AF) = \{ AF \rightarrow B \}$$

Na osnovu skupova $G_i (X_i)$ sa istim $l_s(f)$ rezultujući skup $G(X)$ ima sledeću strukturu, što je ujedno i rezultat trećeg algoritma normalizacije metodom sinteze :

$$G(X) = \{ G_1(B); G_2(D); G_3(G); G_4(AF) \}$$

4. Izdvajanje ekvivalentnih levih strana - pronalaženje i spajanje ekvivalentnih ključeva u skupu $G(X)$

U četvrtom koraku algoritma normalizacije metodom sinteze da bi se dobio minimalni broj šema relacija, pronalaze se ekvivalentni ključevi i izdvajaju u poseban skup

funkcionalnih zavisnosti J, koji sadrži ekvivalentne leve strane funkcionalnih zavisnosti, a na njihovi podskupove funkcionalnih zavisnosti se primenjuje operacija unije.

Postupak je sledeći:

1. **Izdvajanje ekvivalentnih levih strana - pronalaženje ekvivalentnih ključeva u skupu $G(X)$**
2. **Formirati skup J u kome se izdvajaju i spajaju ekvivalentne leve strane**
3. **Formirati skup $G'(X)$ u kome se modifikuju polazni skupovi sa $G(X)$ sa istim levim stranama.**

Rezultat 4. koraka je: Tačno definisati i formirati skupove $G'(X)$ i J.

Polazni skup koji se razmatra je rezultat prethodnog trećeg koraka ovog algoritma:

$G(X) = \{ G_1(B); G_2(D); G_3(G); G_4(AF) \}$, gde:

$G_1(B) = \{ B \rightarrow A, B \rightarrow D, B \rightarrow H \}$

$G_2(D) = \{ D \rightarrow E, D \rightarrow G \}$

$G_3(G) = \{ G \rightarrow C, G \rightarrow F \}$

$G_4(AF) = \{ AF \rightarrow B \}$

Na osnovu rezultata prethodnog koraka u skupu $G(X)$ je mogući kandidat za ekvivalentne leve strane skup fz: $AF \rightarrow B$ i $B \rightarrow AF$. Fz $AF \rightarrow B$ je data u $G_4(AF) = \{ AF \rightarrow B \}$

Potencijalno postojanje fz $B \rightarrow AF$, kao ekvivalentne leve strane fz $AF \rightarrow B$ se dokazuje **isključivo iscrpnom primenom pravila izvođenja (Amstrongovih aksioma), što je u osnovi postupak koji ima sledeću strukturu:**

1. $AF \rightarrow B$ postoji kao definisani skup $G_4(AF) = \{ AF \rightarrow B \}$ i treba dokazati postojanje fz $B \rightarrow AF$ na osnovu skupa $G(X)$ i **iscrpnom primenom pravila izvođenja (Amstrongovih aksioma)**

$G(X) = \{ G_1(B); G_2(D); G_3(G); G_4(AF) \}$, gde:

$$G_1(B) = \{ B \rightarrow A, B \rightarrow D, B \rightarrow H \}$$

$$G_2(D) = \{ D \rightarrow E, D \rightarrow G \}$$

$$G_3(G) = \{ G \rightarrow C, G \rightarrow F \}$$

$$G_4(AF) = \{ AF \rightarrow B \}$$

2. $B \rightarrow A$

dato u $G_1(B)$

3. Da li se može dokazati postojanje fz $B \rightarrow F$? Da, može što se dokazuje u narednoj tački 4.

$$4. \quad B \rightarrow D \wedge D \rightarrow G \wedge G \rightarrow F \quad \Rightarrow \quad B \rightarrow F$$

dato u
 $G_1(B)$

dato u
 $G_2(B)$

dato u
 $G_3(B)$

\Rightarrow
na osnovu
pravila TT3
Aksioma
tranzitivnosti

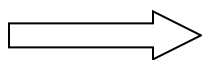
5. Obzirom da je $B \rightarrow A$ dato u $G_1(B)$, a postojanje fz $B \rightarrow F$ dokazano **primenom pravila izvođenja (Amstrongova aksioma tranzitivnosti)**, tada se izvodi sledeći **zaključak**:

6.

6.1. $B \rightarrow A$ dato u $G_1(B)$

6.2. $B \rightarrow F$ dokazano u tački 4.

$(B \rightarrow D \wedge D \rightarrow G \wedge G \rightarrow F \Rightarrow B \rightarrow F)$

$B \rightarrow AF$

na osnovu
pravila TT4
Aksioma
unije i izvođenja 6.1. i 6.2.

Pravila izvođenja: (**Amstrongovi aksiomi**)

– (π_4) **Unija** Ako $X \rightarrow Y_1$ i $X \rightarrow Y_2$, tada važi $X \rightarrow Y_1 Y_2$.

– (π_5) **Dekompozicija** Ako $X \rightarrow Y$ i $Z \subseteq Y$, tada važi $X \rightarrow Z$.

7. Formira se skup $J = \{ AF \rightarrow B, B \rightarrow AF \}$ jer su $AF \rightarrow B$ i $B \rightarrow AF$ ekvivalentne leve strane

8. Na osnovu datog skupa iz trećeg koraka:

$$G(X) = \{ G_1(B); G_2(D); G_3(G); G_4(AF) \}, \text{ gde je } G_1(B) = \{ B \rightarrow A, B \rightarrow D, B \rightarrow H \}, G_2(D) = \{ D \rightarrow E, D \rightarrow G \}, G_3(G) = \{ G \rightarrow C, G \rightarrow F \}, G_4(AF) = \{ AF \rightarrow B \}$$

formira se novi modifikovani skup u oznaci $G'(X)$:

$$G'(X) = \{ G_1(B); G_2(D); G_3(G) \} \text{ gde je}$$

$$G_1(B) = \{ B \rightarrow D, B \rightarrow H \}$$

$$G_2(D) = \{ D \rightarrow E, D \rightarrow G \}$$

$$G_3(G) = \{ G \rightarrow C, G \rightarrow F \}$$

5. Ponovno pronalaženje novih tranzitivnih funkcionalnih zavisnosti

Generisanjem funkcionalnih zavisnosti $X \rightarrow Y$ i $Y \rightarrow X$ i njihovim smeštanjem u J, može doći do situacije da neke od funkcionalnih zavisnosti u H postanu ponovo tranzitivne. Pronalaženje ovih tranzitivnih zavisnosti se vrši u 5. koraku.

Postupak 5. koraka:

5.1. Eliminacija tranzitivnih i trivijalnih zavisnosti u skupovima $G'(X)$ i J

Rezultat 5. koraka: skup L koji se formira od novopronađenih tranzitivnih zavisnosti.

U primerima koji će biti realizovani na ovom predmetu $L = \{\emptyset\}$

6. Rekonstrukcija podskupova funkcionalnih zavisnosti na osnovu vrednosti formiranih skupova: J, $G'(X)$ i L.

U 6. koraku algoritma sinteze se vrši rekonstrukcija podskupova tako, da se iz njih eliminišu, eventualne tranzitivne zavisnosti, a uključuju se odgovarajuće funkcionalne zavisnosti $X \rightarrow Y$ i $Y \rightarrow X$.

Postupak: Rekonstrukcija grupa funkcionalnih zavisnosti

Rezultat: Formiran novi skup $G''(X)$, uključivanjem ekvivalentnih levih strana

Rekonstrukcija grupa funkcionalnih zavisnosti:

1. Razmatraju se ulazni skupovi za postupak **rekonstrukcija grupa funkcionalnih zavisnosti**

1.1. Skup $G'(X)$

$$G'(X) = \{ G_1'(B); G_2(D); G_3(G) \} \text{ gde je}$$

$$G_1'(B) = \{ B \rightarrow D, B \rightarrow H \}$$

$$G_2'(D) = \{ D \rightarrow E, D \rightarrow G \}$$

$$G_3'(G) = \{ G \rightarrow C, G \rightarrow F \}$$

1.2. Skup J

$$J = \{ AF \rightarrow B, B \rightarrow AF \}$$

1.3. Skup L

$$L = \{ \emptyset \}$$

Postupak rekonstrukcije se realizuje na sledeći način:

$$G''(X) = \{ G_{1J}''(AF, B); G_2(D); G_3(G) \}$$

$$G_{1J}'' = \{ AF \rightarrow B, B \rightarrow AF, B \rightarrow D, B \rightarrow H \}$$

$$G_2(D) = \{ D \rightarrow E, D \rightarrow G \}$$

$$G_3(G) = \{ G \rightarrow C, G \rightarrow F \}$$

7. Formiranje skupa šema relacija S

U 7. koraku se formira skup šema relacija S tako, što se skup obeležja funkcionalnih zavisnosti jednog podskupa proglašava za skup obeležja same šeme relacije, a skup levih strana funkcionalnih zavisnosti tog podskupa, za skup sintetizovanih ključeva iste šeme relacije.

Postupak:

Formirati skupove R_1, R_2, \dots, R_n . Skup obeležja jednog podskupa skupa $G''(X)$ se preuzima za skup obeležja sintetizovanih šema relacija, a skup $Is(f)$ postaje skup sintetizovanih ključeva iste šeme relacije.

Rezultat:

Skup S šema relacija u III NF, u oznaci $S = \{Ni(Ri, Ki)\}$

Ulazni skup za formiranje skupa šema relacija S je skup $G''(X) = \{G_{1J}''(AF, B); G_2(D); G_3(G)\}$ sa sledećom strukturom u konkretnom primeru:

$$G''(X) = \{G_{1J}''(AF, B); G_2(D); G_3(G)\}$$

$$G_{1J}''(AF, B) = \{\{A, F, B, D, H\}, \{AF, B\}\}$$

$$G_2(D) = \{\{D, E, G\}, \{D\}\}$$

$$G_3(G) = \{\{G, C, F\}, \{G\}\}$$

Rezultat je skup S šema relacija u III NF, u oznaci $S = \{Ni(Ri, Ki)\}$ sa sledećom strukturom u konkretnom primeru:

$$S = \{G_{1J}''(AF, B); G_2(D); G_3(G)\}$$

Skup S šema relacija je u III NF, u oznaci $S = \{Ni(Ri, Ki)\}$ i ima veoma bitnu implikaciju, a to je da garantuje nepostojanje, odnosno izostajanje sva tri oblika anomalija ažuriranja: anomalije unosa, anomalije brisanja i anomalije modifikacije

2. Zadatak

Skup $U = \{A, B, C, D, E, F\}$

Skup $F = \{B \rightarrow D,$
 $A \rightarrow C, B,$
 $AB \rightarrow E,$
 $F \rightarrow A, C, E,$
 $BD \rightarrow A, E,$
 $D \rightarrow C\}$

1. redukcija levih strana funkcionalnih zavisnosti

Obeležje B je suvišno obeležje u funkcionalnoj zavisnosti $AB \rightarrow E$ jer je dato $A \rightarrow B \Rightarrow$
 $A \rightarrow E$
 $BD \rightarrow A, E$

Tvrdimo da je obeležje D suvišno u fz $BD \rightarrow A, E$ jer $B \rightarrow A \Rightarrow B \rightarrow A, E$

$$E = \{ B \rightarrow D, A, E \\ A \rightarrow C, B, E \\ F \rightarrow A, C, E, \\ D \rightarrow C \}$$

2.eliminacija tranzitivnih i trivijalnih funkcionalnih zavisnosti

$$B \rightarrow E ?$$

$$B \rightarrow A \wedge A \rightarrow E \Rightarrow B \rightarrow E$$

$$F \rightarrow C ?$$

$$F \rightarrow A \wedge A \rightarrow C \Rightarrow F \rightarrow C$$

$$F \rightarrow E ?$$

$$F \rightarrow A \wedge A \rightarrow E \Rightarrow F \rightarrow E$$

$$A \rightarrow C ?$$

$$A \rightarrow B \wedge B \rightarrow D \wedge D \rightarrow C \Rightarrow A \rightarrow C$$

$$E = \{ B \rightarrow D, A, \\ A \rightarrow B, E \\ F \rightarrow A, \\ D \rightarrow C \}$$

3.partitionisanje skupa funkcionalnih zavisnosti

$$G_1(B) = \{ B \rightarrow D, B \rightarrow A \}$$

$$G_2(A) = \{ A \rightarrow B, A \rightarrow E \}$$

$$G_3(F) = \{ F \rightarrow A \}$$

$$G_4(D) = \{ D \rightarrow C \}$$

$$G(x) = \{ G_1(B); G_2(A); G_3(F); G_4(D) \}$$

4.traženje ekvivalentnih levih strana

$$J = \{ B \rightarrow A ; A \rightarrow B \}$$

$G(x) = \{ G_1(B); G_2(A); G_3(F); G_4(D) \}$ gde je

$$G_1(B) = \{ B \rightarrow D \}$$

$$G_2(A) = \{ A \rightarrow E \}$$

$$G_3(F) = \{ F \rightarrow A \}$$

$$G_4(D) = \{ D \rightarrow C \}$$

5. ponovno traženje tranzitivnih funkcionalnih zavisnosti

$$L = \{ \}$$

6. rekonstrukcija skupa funkcionalnih zavisnosti

$$G''(x) = \{ G_{12J}(AF, B); G_3(F); G_4(D) \}$$

$$G_{12J}'' = \{ B \rightarrow A; A \rightarrow B; B \rightarrow D; A \rightarrow E \}$$

$$G_3(F) = \{ F \rightarrow A \}$$

$$G_4(D) = \{ D \rightarrow C \}$$

7. formiranje skupa šema relacija

$$G_{12J}''(AB) = \{ \{A, B, D, E\}, \{A, B\} \}$$

$$G_3(F) = \{ \{F, A\}, \{F\} \}$$

$$G_4(D) = \{ \{D, C\}, \{D\} \}$$

Rezultat je skup S

$$S = \{ G_{12J}''(AB); G_3(F); G_4(D) \}$$